

ներ մը շատ ծանօթ անձնաւորութեանց նախաձեռնութեամբ՝ ժողովրդին մէջ գեղեցիկն զատիքարակութիւնը աւելի շատ տարածելու եւ զան մանաւանդ դիրամատչելի ընծայելու համար նորանոր միջնորդը ձեռք անուեցան. այսպէս անցեալ տարի, Պ. Քաղիւլ Մենաէս յաշողեցաւ Օտէն թատրոնին մէջ ժողովրդական աժանապին ցերեկոյթներ հասատաել, ուր թըրանայի մեծապյն դիրամանները, օտար եւ ֆրանացի գրաքէտներէն ընտրելագոյն հատուածներ կ'արտասանէնին. Պ. Կիստավ ժէքփրոպիկ յօդուածներու շարագով մը, կըրցաւ կառավարութիւնը համորդի որ մամանարագովէս գործաւոր դասակարգին պատճիկ զիշերուան թանգարան մը հիմնուի ուր արուեստագիտական ամէն տեսակ գործեր ցուցադրուին:

Այս ամենը անգամ մը եւ մեզի կը ցուցնեն թէ որքան ուժով է մարդկութեան մէջ գեղեցիկն պէտքը, եւ հակառակ գրեազգաբար այն արմատացած սխալ զաղափարին որով գեղարուեսներուն այնքան կարենոր տեղ մը արուած չէ մեր զատիքարակութիւնն մէջ, համոցւած ենք որ մեր զաղանութեան վրայ ամսնէն հզօր կերպով աղջող եւ ամսնէն մեր բարոյական զատիքարակութեան հիմնը ամրանող տարրը, գեղեցիկութիւնն է: Եւ մենք կը մոտածնք որ անով մնան մոքերը. շատ յաելի ընդունակ են հասկնալու եւ բաւագոյն կերպով կատարելու մտքի եւ զգացումներու այն հակատագրական յեղարջութիւնը որ մեզ անփուսափիկ կերպով կը մէջ ներդաշնակութեամբ լըցան ընկերական կեանքի մը :

Բարիզ

ՏԻԳՐԱՆ ԵՍԱՅԵԱՆ

ՀԱՅԻՒԹԻՒՑ

Հետեւեալ քերթուածը առաջին կորըն է ամբողջ շարքի մը զոր մեր աշխատակից Վահամ Սվաճանա յօրինած է իր ներջնամանը նիւթ առնելով հայ ժողովրդական նին ու նոր աւանդութիւններ, եւ որ աշխարհաբար պիտի լոյս տեսնէ Անահիտն մէջ Հայոցի ընդհանուր ախտոսութ:

Կէս դար հազի կայ որ մեր բանասէրները ուշադրութիւն գրածուցին ազգային հոգուոյն այդ ընածին փթթումներուն. Սրուանձանանցներ, Տէվկանցներ, Քամազեանցներ, Տուտուփեան-

ներ աննոցմէ բռու բռու հաւաքած եւ հրատարակած են լրադիրներու մէջ կամ զրեբերով : Բայց այդ հոյակապ ու հարուստ պաշարը մնացած էր հում նիւթի ձեւով, ցեղազրական կամ դրուցաբանական ուսումնամիտութեանց միայն ծառայած էր Մենք քանի անդամ փափաք յայնած էինք որ այդ մերազնեայ երեւակայութեան հարազատ ծնունդները նոյն իսկ մեր արդի գրականութեան հրատաւածքը ճոխացնելու գործածութիւն եւ նպաստեն անոր տալու ինքնախիմ զոյլու, հայ գոյնը՝ որմէ զուրկ է ընդհանրապէս Ռ' բար զիւցաներգութիւններ, կը բերգութիւններ, վէսպիր, հեղաթանէր, պալլասներ ու լիսեր կը քննանա այդ ժողովրդական զանձարանին մէջ, սպասելով արուեստագէտ մասներուն ուրնք պիտի զան զանոնք հանել իրենց նամնական միամիտա մերկութեանէն, գուրս ցատքեցնել անոնց ներքին նշանակութիւնն ու խորհուրդը, բարձրացնել զանոնք մինչեւ զիտակից ու յափանական բանաստեղծութիւններ եւ այդ համարով միամիտ պիտի ունենանք մատենագրութիւնն մը որ մեռն ըլլայ իրօք, որ իր ուրուն երանգուը ճանացնաւարային արտագրութեանց մէջ: Վահամ Սվաճեան ամսնէն յարմար անձն էր մեր մէջն կատարելու համար այդ թանկազնի եւ գեղեցիկ գործը, զոր ուսուահայոց մէջ արդէն մասամիտ փորձա եւ Սվայեանց, Քամայեանց եւ ուրիշներ Կանուխէն միրահարուած մեր ժողովրդական աւանդութիւններուն, զրոյցներուն եւ երգերուն, ուշադիր մեր հին պատմութեան յատկանշական էջիրուն, երկայն ու մանրակրկու աշխատաթեամբ մը կուտակած է ընդարձակ մթերք մը նիւթեկններուն՝ աննոցմէ ազգային քերթութեան նորանշան ճարտարապետութիւնը մը կիրառելու մուցուն: Քաջ հայագէտ, մօտէն ուսումնամիտ հին հայերէնն ու մեր նոր լեզուն իր բոլոր զաւարաբրաներով, խորապէս քննամծ ժողովրդական երգերու շնուածքն ու ձեւը, հեղեաթներուն ովին ու ընդհանուր գոյնը, Վահամ Սվաճեան բազմաշնան ու կաթողին ինամբով պատրաստած է իր արտայատութեան եղանակը: Եւ ահա կը սկսի այսօր երեւան հանել իր ջանքերուն արդիւնքը: Հետքնեան պիտի հաստարակնէնք նիւթ իր քերթուածները: Եւ Անահիտ ծրագրին ամսնէն կարեւոր իրագործումներէն մէկն է այս բանաստեղծութեանց հրատարակումը: